

תת"ע 13811/02/23 - ח'אלדי ספא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 13811-02-23 מדינת ישראל נ' ח'אלדי ספא
תיק חיזוני: 90521170010

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש ח'אלדי ספא
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

- לפנינו בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבוקשת ביום 12.6.23 (להלן: "**פסק הדין**").
- במסגרת פסק הדין הורשעה המבוקשת בעבירה של נהייה בmphot של 163 קמ"ש מקום בו מותרת mphot של 80 קמ"ש, ונגזרו עליה העונשים הבאים: קנס בסך 7,000 ₪, פסילה לתקופה של שמונה חודשים בפועל ופסילה על תנאי לתקופה של חמישה חודשים למשך שלוש שנים.
- לאחר ששלמתי טענות הצדדים החלטתי לדוחות הבקשה.
- על פי סעיף 130(ח) לחס"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתאם אחד ממשני תנאים: סיבה מוצדקת לאירועים שהתרחשו לדין או גרים מתוותר דין כתוצאה מהוותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליה נ' מ"**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"**, ניתן בתאריך 28.11.13).
- בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 ימים מהיום שהומצא הנאשם פסק הדין.
- משלוח הזמן באמצעות דואר רשום מטעם "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנTEL להוכיח כי לא קיבל את הודעה מסיבות שאין תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"**, 10.2.15 רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"**, 20.1.15).

ማישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח לכתובת של המבוקשת וחזר בצדון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר במצבה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה.

המבקשת אינה חולקת על כך שזמנה כדין. המבוקשת טוענת כי היא נכה בשיעור 100%, אין ברשותה רישון נהיגה ומשכך גם לא היה ביכולתה להתיצב לדין. עוד טענה כי מאוחר ובכל פעם נהג אחר מסיע אותה לקבלת טיפולים רפואיים, היא אף אינה יודעת מי אשר נהג ברכבה במועד ביצוע העבירה הנטענת.

נתתי דעתך לנושא האישיות המורכבות של המבוקשת ועינתי באישורים הרפואיים שצורפו לבקשתה. עם זאת, בנסיבות בהן נוצר מה_mBוקשת להתיצב לדין עקב מצבה הרפואי היה עליה להגיש באמצעות מי מטעמה הودעה או בקשה לדחיתת מועד דין מבעוד מועד. בנוסף, מעין בדו"ח עולה כי העבירה בוצעה ביום שבת וה_mBוקשת לא תמכה טענהה כי הייתה בדרכה לטיפול רפואי במועד זה באסמנטה כלשהי. מכל מקום, מעין בಗילוין הרשעוטיה הקודמות של הנאשمت, אשר כאמור כלל אינה מושricht לנעה, עולה כי המבוקשת כבר הורשעה מספר פעמים בעבירות דומות של נהיגה במהירות העולה על המותר כך שאף לא מדובר באירוע ראשון מסתו והיא על המבוקשת לככל צעידה בהתאם.

6. מעבר לכך, מעין בתיק האלקטרוני עולה כי פסק הדין נשלח לכתובת של המבוקשת ונמסר לבן משפחתה בתאריך 22.6.23, ומכאן שה_mBוקשת גם לא הגישה הבקשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק.

7. הטענה כי אדם אחר נהג ברכב אינה מהויה עילה מוצדקת לביטול פסק דין, והמבוקשת אף לא פירטה את זהות הנהג הנטען ולא צירפה תצהיר מטעמו. עוד יש לציין כי רכיבי הענישה שנגזו על המבוקשת, בשם לב לעברה התעבורתי והיותה בלתי מושricht לנעה, ושעה שפסילת רישון הנהגה שלא אף לא מהויה עונש מוחשי עבורה, אינם חריגים ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסווג זה.

במכלול הנסיבות, ולאחר שנטתי דעתך גם לנושא האישיות של המבוקשת, לא מצאתי כי הורתת פסק הדין על כנו תגרום למבקשת עיוות דין.

8. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחתה.

9. בשים לב לדחית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

ה_mBוקשת תשלם הכנס האמור בגין דין עד ליום 16.11.23.

.10

המציאות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ד, 22 אוקטובר 2023, בהעדר
הצדדים.